UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

De his quibus Maria filium ostendit in hoc exilio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-56381

Visual Library

tes deprecabuntur Hinc mox vbi venit, adoratur & benedicitur cum muneribus à Regibus Gentilibus, qui à Paſtoribus Iudæis fuerat adoratus. Immò benedicitur tunc ab omni ætate, ordine, ſexu Nam benedixit eum Simeon pro ſenioribus, Ioannes pro infantibus, Elizabeth pro maritis, Anna pro viduis, ſicut & Zacharias antea pro Sacerdotibus, dum ſonora voce inclamat? *Benedictus Dominus Deus Iſrael, quia viſitauit & fecit redemptionem plebis ſuæ.* An non hi omnes inclamare tunc cēſebantur Mariæ: Ieſū benedictum fructum ventris tui nobis non ſolum nunc, ſed & poſt hoc exilium oſtende?

Certe & modo & poſt hoc exilium, hunc fructum Mariæ benedictum nobis exhiberi, & oſtendi meritò petimus, quia & pios reficit in tempore peregrinationis per contemplationem Fidei, & electos in die æternitatis per intuitum faciei In illius enim & viſione & fruitione tota Electorum conſiſtit beatitudo, in eius affectuoſa per fidem conſideratione tota viatorum conſolatio.

Dicebat olim Philippus Chriſto. *Domine, oſtende nobis Patrem, & ſufficit nobis:* Dicere nos poſſumus Mariæ: *O Domina, oſtende nobis Filium &, ſufficit nobis.* Electis enim illum in gloria oſtendet, tā ſecundum divinitatem quàm ſecundum humanitatem glorificatum, & inde haurient perenne & indicibile gaudium, pleno corde, plena mēte, pleno toto homine, ita vt nihil vlteriùs poſſint deſiderare. Primaria namque & eſſentialis beatitudo noſtra conſiſtit in viſione clara divinitatis eius, ex qua perfectiſſimus amor oritur, & fruitio conſummata. Secundaria autem in viſione & contemplatione faciei & humanitatis eius, non ſolùm per oculum ſpiritualem intellectus, ſed etiam per oculum corporalem poſt reſurrectionem corporis, quando illud perfectè adimplebitur: *Tibi dixit cor*
Pſal. 26. *meum, exquiſiuit te facies mea, faciem tuam Domine requiram.* Et illud votum Pſaltis: *Sitiuit anima mea*
Pſal. 41. *ad Deum fontem viuum, quando veniam & apparebo ante faciem Dei mei.* Quaſi dicat: Quando dies ille tot votis optatus veniet, cùm intuebor Regem in decore ſuo? Quandonam videbo Solem illum, qui ante omnem lucem lucet in montibus æternitatis? Quandonam inſpiciam & audiam Verbum bonum, quod Cor Patris ab æterno eructavit, Verbum æternum, quod erat à principio apud Deum, & ipſum erat Deus? Quando licebit ſacros pedes pro me perforatos oſculari, os aperto lateri admovere, ad pedes eius in æternum ſedere? Certè omnium verè Fidelium hæc vox eſt, & votum ardens voti autem deſiderij ſui effectum per Mariam conſecuturi ſunt, Filium ſuum poſt hoc exilium ſuis clientulis manifeſtantem.

Nempe tunc Maria oſtendit illis Filij ſui benedictum illud caput, quod pro nobis ſpinis coronatum fuit, vt diademate ſpeciei & corona gloriæ coronemur: Capilloſque illos bene dictos guttis noctium & purpureo ſanguinis rore aſperſos, vt expiarent frigidas & tenebroſas peccatorum noſtrorum guttas. Tunc eis oſtendet benedictam illam Filij ſui faciem aureo divinitatis colore rutilantem, cuius intuitu & Angeli & Electi reficiuntur, quam exquirunt & deprecantur omnes divites plebis: Oculoſque illos benedictos, qui ſolo ſuo intuitu, & radijs quibuſdam divinis emiſſis, attrahebant ad ſe peccatores non minùs quam ferrum magnes. Tunc oſtendet illis os illud aureum, & labia pretioſa, in quibus diffuſa fuit gratia & benedictio propter nos, de quibus ſcriptum eſt: *Mel* Cantic. 4
& lac ſub lingua eius fauus diſtillans labia eius. Et iterum. *Sicut vitta coccinea labia tua, & eloquium tuum dulce* Quia ſcilicet attrahebat labijs ſuis, & decoro ac efficaci ſermone animas peccatrices, quaſi eas colligans ſibi filo coccineo. Tunc oſtendet eis benedictas manus, quæ in cunis faſciatæ fuerunt, quæ tot miracula tactu ſuo operata ſunt, quæ in cruce extenſæ pretium noſtræ redemptionis numerârunt, & clavis confixæ diſtillaverunt myrrham probatiſſimam & pretioſiſſiam noſtri gratiâ. Tunc oſtendet illis benedictos illos Filij ſui humeros, qui ab ortu ipſius & cunis vſque ad extremum ſpiritum, portarunt Crucem, principatus futuri ſignum, portaruntque in illa onus peccatorum noſtrorum, ita vt in illis legere liceat cū Moyſe in foramine petræ: *Domine Deus, miſerator & mi-* Exod. 34
ſericors, patiens, & multæ miſericordiæ, & verax in millia his qui diligunt te. Tunc oſtendet illis benedicta illa crura & genua tot noctibus in oratione pro nobis flexa: Pedeſque illos benedictos, ad peccatorum converſionem tot itineribus fatigatos, ac denique pro ſalute noſtra in Cruce confixos. Tunc oſtendet benedictum Filij ſui latus perforatum, & cor illud quod noſtri amore tantopere flagravit, vt flammam non potuerit continere, niſi illa lateris apertione erumperet, & nobis illam manifeſtaret, ſicque etiam inflammaret. Meritò igitur propter hæc omnia ad eam clamamus: *Ieſum benedictum fructum ventris tui nobis poſt hoc exilium oſtende.* In illo nimirum oſtendet nobis omne bonum. Sic verum eſt illud: *O Domina, oſtende nobis Filium, & ſufficit nobis.*

DE HIS QVIBVS MARIA FILIVM OSTENDIT IN HOC EXILIO.

MVltis oſtendit Filium ſuum, dum adhuc ipſa in terris ageret, & maximè dum adhuc tenellus ipſe foret. Multi enim ex tunc qui exſpectabant conſolationem Iſrael, poterant dicere cum Gentilibus accedentibus ad diſcipulos: *Cupimus videre Ieſum.* Illum ergo oſtendit cum benedictione & conſolatione magna Paſtoribus, Magis, Simeoni & Annæ, ac alijs iuſtis in Templo, & nonnullis pijs in Ægypto. Hinc Simeon in perſona iuſtorum & omnium qui cupiebāt videre Ieſum, cecinisse cenſetur illud: *Quia viderunt oculi mei ſalutare tuū, quod paraſti ante faciē omnium populorum*

Quomodo Maria nobis oſtēdit Filium ſuum.

Luc. 2.

Lumen ad revelationem gentium, & gloriam plebis tuæ Iſrael.

Plurimis quoque ſibi devotis apparuit è cælo, eis Filium ſuum adhuc in vita mortali agentibus oſtendens, & in vlnas eorum deponens ad ipſorũ ſolatium & gaudium, ipſis idipſum piè poſtulantibus, & velut illud Canticorum repetentibus: *Quis mihi det te fratrem meum ſugentem vbera Matris meæ, vt inveniam te foris, & deoſculer te, & iam nemo me deſpiciat.*

Cant. c. 8.

B. V. Filium ſuũ oſtendit B. Felici Capucino

Præclarum eſt quod de B. Felice à Cantalicia Capucino refertur. Quodam die dum meditaretur immenſum amorem, quo Deus homo factus habitavit in nobis, tanto exarſit amoris incendio; vt illud ampliùs ferre non valens, ad Altare primarium accurrerit, & obnixis precibus ſibi à Deipara Filium ſuum dari poſtularit ad mitigandum mentis ardorem & deſiderium. Nec fruſtraneæ fuerunt preces: apparuit enim Beata Virgo, & tradidit ei puerum Ieſum. Quantam autem ſenſerit vim conſolationum cæleſtium quis enarret? Illud conſtat, ipſum præ amoris tunc dulcedine vberrime fleviſſe. Quia etiam his mire afficiebatur verbis, *Et Ieſum benedictum fructũ ventris tui nobis poſt hoc exilium oſtende*, apparuit rurſus ei B. Virgo ſub finem vitæ, & ipſum ad gloriam & viſionem Filij ſui invitavit. Nempe deditiſſimus ſemper Mariæ fuerat, vigilias Feſtorum eius aqua & pæne ieiunans, Quadrageſimam quoque in honorem ipſius ab octava Apoſtolorum Petri & Pauli, vſque ad vigiliam Aſſumptionis ieiunio ſpeciali obſervans; Feſta verò eius ſingulari devotionis affectu celebrans Sic in omnibus imitator fuit Patris ſui Franciſci, qui ob ſimilem devotionem Mariæ gratiſſimus, in Eccleſia S. Mariæ Angelorum, in quo primitus ſpiritum perfectionis conceperat, animam Deo & Deiparæ nudus in terra reddere voluit; vt finiens hoc exilium, ab ipſa auxilium repetiret. Et ibidem optauit cor ſuum condi, quod Angelicis manibus fictum, & in hunc diem in quodam ibi Sacello creditur aſſervari.

Cor S. S. Franciſci vbi nam aſſeruetur.

B. Conrardo apparet B. V cum filio.

Ex Ordine quoque S. Franciſci memorabilis eſt B. Conrardus, cui in die Purificationis apparuit Deipara geſtans in ſinu Filium, tanto circumfuſa lumine, vt noctem verteret in diem. Orationis cauſâ ſe in ſyluam eo die abdiderat, vbi magno fervore Deiparæ ſupplicabat, vt à Filio impetraret eiuſdem gaudij ſenſum, quo perfuſus fuerat Simeon, dum illum vlnis complecteretur Poſt longam & perſeverantem orationem apparuit illa cum Filio mirâ claritate circumdata, & Filium ei in manus tradidit, quem ſummâ receptum reverentiâ appreſſit pectori, & divinis eius labijs incredibili animi voluptate oſcula impreſſit, ſpiritumque ab eo hauſit.

Item B. Angeliæ de Fulginio in eius vita cap. 45.

Idem in eodem Purificationis Feſto contigit B. Angeliæ de Fulgino. Cum eſſem, inquit, manè in Eccleſia FF. Minorum, audiui vocem: *Hæc eſt hora, qua Virgo venit cum Filio in Templum.* Hæc audiẽs magno cum amore vidi Dominam intrantem, & obviavit illi anima mea magna cum reverentia. Cumque vererer accedere, extendit ad me Filium, dicẽs *O dilectrix Filii mei, accipe illum inter brachia.* Sic emanſit in brachijs meis nudus, & cum direxiſſet in me oculos, mirum ſenſi amorem, ex illis emanante ſplendere & igne, lætitiam inſpirante, Mox apparuit in illo maieſtas ineffabilis, & dixit mihi: *Qui non viderit me parvum, non videbit me magnum,* Rurſusque addidit: *Ego veni ad te, & obtuli me tibi, virtute offeras mihi.*

B. Lucia Narnienſis ex Ordine Dominicanor.

Illud etiam iucundum eſt eadem de re quod legitur de B. Lucia Narnienſi ex familia S. Dominici. Hæc cùm quinque tantùm annos nata ad Templum proficiſceretur, ac fixis oculis certam Deiparæ imaginem intueretur, audivit ab ea: *Vis tradam tibi Filiolum meum;* Illa annuẽte, ex ſinu Matris acceptum domum tulit, mirantibus vniverſis, quos offendebat, tam teneræ ætatis puellam, tam ſpecioſum geſtare infantem, ferentibuſque ne ei è ſinu in terram laberetur. Verum ipſe ſe ſuſtinebat, qui Orbem pugillo continet. Domum vbi attigit, ſupra lectum illum collocat, treſque dies cum ea permanſit. Quo toto tempore vere imago illa caruit Chriſti Domini effigie. Exacto vero triduo, Chriſtus inviſibili quadam ratione Matri ſuæ ſe reddidit. Eamdem vero ſeptennem Chriſtus Dominus ſibi deſpondit coram Virgine Maria & alijs Sanctis. Vide alterum non abſimile exemplum à nobis relatum in Rationali in Feſto Circumciſ. Lect. 5 part 2.

Kalendar. Virgo Nov. 15.

B. Oſanna Mantuana.

His junge B. Oſannam Mantuanam ex Ordine etiam Dominicano, quæ cum die quodam Purificationis Euchariſtiam ſumpſiſſet, in ſpiritu rapta fuit Ieroſolymam in Templum, vbi clare vidit Mariam vlnis Chriſtum ferentem, & Simeoni offerentem, ab ipſoque receptum, Oſannæ offerebat, & invitabat ad amplexandum. Cumque ipſa ex humilitate id non auderet, ſed perſiſteret flexis genibus Dei miſericordiam pro ſe & toto Orbe implorare, coegit eam Deipara Filium ſuum ſinu excipere, Quod factum eſt ab eâ maximâ cum reverentiâ, additis precibus, quibus certa quædam ab eo flagitabat, nec inanes fuere preces. De ea etiam legitur, quòd ipſe Chriſtus, & eius Mater Maria, cui erat addictiſſima, eam ſcribere & legere docuerint in puellaribus annis, quodque anno ætatis decimo-octavo Chriſtus cum Deipara, & Regio Propheta ei apparuerit, & annulo in eius digitos inſerto, eam deſponſarit.

B. Stanislao Koſtka.

Nec hic prætereundum de B. Stanislao Koſtka, cui ægrotanti apparuit Sanctiſſima Deipara, & Filium quem ſinu guſtavit, in eius lectulo collocavit: ex qua re incredibilem animi percepit voluptatem, & ſanitati reſtitutus eſt. Prius autem Sacram Euchariſtiam perceperat ab Angelo, præſente etiam S. Barbara.

B. Maria Razzia.

De B. Maria Razzia Ord. S. Dominici etiam legimus, in Feſto Venerabilis Sacramenti Deiparam

ei

Ordinis S. Dominici.

ei apparuiſſe cum Diuis Catharina & Cæcilia. Verita autem ne dæmon ſibi ſuis hîc præſtigijs illuderet, dicebat: *Vade Satana, nil mihi tecum commune, ſi quid hic tuum, diſcede miſer.* Hæc dicens ſignabat ſe ſigno Crucis. At Deipara omnem metum abſterſit, & ei Filium ſuum oſtendens, dicebat: *Contemplare Natum hunc meum, quàm ſpecioſus eſt.* At illa: *Non mereor, ô Domina, tam grato frui obiecto.* Tum Deipara eadem repetijt verba, & addidit: *Quas mecum cernis Virgines, Catharina ſunt & Cæcilia, à quibus noueris te multùm diligi.* Ad quę verba tota in lachrymas ſoluta, gratias maximas peregit pro tantis beneficijs & fauoribus cœleſtibus.

B. Agneti de Monte Politiano

Claudat agmen B. Agnes de Monte Politiano, celebris ob pietatem erga Virginem. Hæc nocte præviâ feſto Aſſumptionis eam rogabat feruentiſſimè, vt ei Filium oſtendere dignaretur. Mox ipſa luce circumcincta apparuit, & Filium pendentem ab vbere, in arrham dilectionis tradidit amplexandum, maxima cum conſolatione. Cum autem reddidiſſet poſtmodum Matri, impreſſo pueri genis oſculo amoris, dependentem à paruuli collo crucem abſtulit, quæ ſingulis annis primâ Maij publicè oſtenditur, cum corpore huius Virginis. Vide Calendarium Mariæ 1. Maij. Illud etiam memoria dignum, quòd cùm maximè deſideraret frui Reliquijs Chriſti, ab Angelis delatum ſit pauxillum terræ irrigatæ Sanguine à Chriſto Cruci affixo, & particula paropſidis, in qua Chriſtum puerum ſolebat abluere Deipara

Amor Deiparæ erga ſuos.

Itaque Deipara Virgo multis ſuis pijs ſeruis, vel ancillis Filium ſuum oſtendit viſibiliter in hoc exilio, vt eorum probaret vel manifeſtaret amorem, vel ſolaretur dolorem inter huius exilij ærumnas, & acueret fiduciam. Idque aliquibus contigit in teneris adhuc annis, vt cum puero Ieſu diſſuauiarentur feliciter: alijs in matura & plena ætate, vt occurrerent ei in virum perfectum, & aſſequerentur menſuram ætatis plenitudinis Chriſti, in perfectione virtutum & donorum gratiæ. Pleriſque autem contigit idipſum in fine vitæ, & huius ærumnoſi exilij termino, è quo quidem exilio eos feliciter educebat Virgo cum Filio, vt eius viſione bearentur. Et hoc eſt quod hic poſtulamus: *Et Ieſum benedictum nobis poſt hoc exilium oſtende.*

Franciſcus Retza Dominicanus mirè addictus cultui B. Virginis & Cantico Salue Regina.

Memorabile hîc eſt, quod de Franciſco Retza Viro vtique ſanctitate celebri, Doctoreque Ord. S. Dominici eximio, refert Joannes Nider. Hic mirè affectus fuit erga Virginem, ita vt quicquid ſtipendiorum tamquam Doctor & Rector Vniuerſitatis Viennenſis à Duce Auſtriæ percipiebat, impenderet in reparationem Templorum Deiparæ dicatorum. Quouis die Sabbathi, licet haberet aliud thema lectionis ordinariæ, ferè tamen mediam partem texebat in commemoratione laudum Dei Genitricis, idque non ſine magna lachrymarum vi. Duodecim continuis annis, quibus librum Salomonis ad plebem explicauerat, ſemper repetebat illud *primi & puriſſimi fructus eius*, & totus in laudibus Deiparæ explicandis erat. Sed hoc maximè ad propoſitum noſtrum ſpectat, quòd ex ingenti in Mariam pietate tria volumina magna ſuper *Salue Regina* in eius laudem compoſuerit. Atque cùm iam octoginta quatuor annos haberet, in ipſo die Natiuitatis Mariæ totus animo liquefactus & lætitia perfuſus concinens Canticum *Salue Regina*, quaſi cigneæam vocem, expirauit: & Maria ei Ieſum benedictum poſt hoc exilium oſtendit, prout amore filiali ipſe poſcebat moriens per hanc poſtremam Salutationem Matris miſericordiæ.

Nec mirum quòd ita addictus fuerit ſingulari & continua pietate vſque ad extremum ſpiritum huic Cantico Mariano. Sciebat enim & ſæpè rememorabat, quot beneficia, quotque cœleſtes fauores Sancti Dominici Ordo recepiſſet à Deipara per piam illam Antiphonam quotidiè cum celebri populi concurſu in Veſpertinis Laudibus ſolent intonare, Virginis protectioni tamquam filij ab ea geniti ſe commendantes. Nam ſæpè viſa eſt Deipara eo tempore in medio eorum canentium conſiſtere, non ſine ſpecialibus ſignis benevolentiæ.

Senenſis in Chronico ex Antonino.

Refert Antonius Senenſis ex Antonino Archiep. Florentino, quodam die dum hanc Antiphonam decantarent, & ad illa verba pertigiſſent, *Et Ieſum benedictum fructum ventris tui nobis poſt hoc exilium oſtende*, a pia & honorata Matrona, Sorore Clementis quarti Pontificis, viſam fuiſſe cœli Reginam ſupereleuatam, offerentem eis Filium ſuum; & quidem ſingulis, quaſi in arrham promiſſionis, qua ſignificabat, ſi in ſancta vocatione perſeuerarent, ſe ipſis Filium in æternitatis cætu oſtenſurum, vt illo fruantur iugi amore, viſionè, & cantu. Cùm etiam ad finem Antiphonæ dicerent, *ô Dulcis Virgo Maria*, vidit eam eos reſalutantem, & ſe placido vultu inclinantem, & recedentibus vnâ illis de loco eam etiam in cœlum remigrantem. Audi aliud non abſimile.

Calend. Virg. 2. Febr.

B. Iordanus Ordinis Generalis in die Purificationis, cùm caneretur illud: *Ecce advenit Dominator Dominus*, vidit Pariſijs Beatiſſimam Virginem procedentem cum Filio ad maiorem Aram, in qua erat thronus, in eoq; reſedit cum Filio, Fratres ſuauiter intuens. Cùm verò canerent *Gloria Patri* & ſeſe pro more inclinarent, ipſa Filij dextera apprehenſa eos cum toto Choro ſignabat.

Ciſtercienſium deuotio erga B. V. & Canticum Salue Regina. Exemplũ.

Sicut Ordo Dominicanus, ſic & Ciſtercienſis huic Cantico maximè fuit addictus vt ſuprà diximus, & per illud Virginis Deiparæ fauores ſpeciales ſæpè eſt expertus. Iſtud ſanè admirabile eſt, quod contigiſſe refert Thomas Cantipratanus, dũ quondam in Cantico iſto Mariano hæc verba decantarent, *Et Ieſum benedictum fructum ventris tui nobis poſt hoc exilium oſtende.* Ipſius verbis factũ refero. In Ordine, inquit, Ciſtercienſi glorioſæ Virgini ſpecialiter dedito, multa facta miracula referun-

B.V. in periculis ſubuenit.

tur, quæ nonnulli ex illis per ſcripta digna memoriæ tradiderunt. Vnum quod noſtro contigit tempore referamus. Fonij Clauſtrum eſt illius Ordinis nobiliſſimum. Contigit autem vt obnubilatione cœlum aëris tempeſtatem minaretur, quæ & facta eſt. Sparſis ergò coruſcationibus vndequaque per aëra, ſequuntur & fulgura. Quæ vt viderunt Monachi, certatim ad Eccleſiam fugerunt. Vbi Conventu congregato, vident Patriæ, & ſpecialiter Clauſtro periculum imminere. Inchoant igitur altiſſimis vocibus Canticum *Salue Regina*. Et cùm veniſſent ad illum locum Antiphonæ, *Eia ergò Aduocata noſtra, illos tuos miſericordes oculos ad nos converte*; ſubitò vehementiſſimus ventus ab Occidente veniens, cum horribili fragore tonitrui feneſtras Eccleſiæ vitreas ſuo impetu totaliter diſſipauit, ita vt Eccleſia firmiſſimè fundata corruere videretur. Nec mora vbi ſacer Conventus in tanto diſcrimine perterritus flexis genibus illa verba Antiphonæ cantando proſecutus eſt, *Et Ieſum benedictum fructum ventris tui nobis poſt hoc exilium oſtende*; ſtatim Imago Crucifixi, quæ media ſtabat inter Chorum Monachorum, & Chorum Converſorum Fratrum, converſa ad Orientem, verſus Chorum Monachorum reflexa eſt. Et, vt mihi à Monachis dictum eſt, contra naturam picturæ, oculos aperuit, & mox omnis timor, ſublata tempeſtate, ceſſauit. Addit & ipſe: *Quis in tanto miraculo non obſtupeſcat? Quis non videat & plenè collaudet tantam miſericordiæ Patronam & Matrem, quæ ſpeciali priuilegio miſeros Filio reconciliare poteſt, quos noxa præſcripſerat, vt benedictum fructum ventris ſui Ieſum illis in ſalutem oſtendat, qui venturus eſt reprobis in condemnationem?*

Thom. Cantip. l. 2, Apum cap. 29. parag. 22.

Exēplum aliud.

Refert idem Cantipratanus aliud exemplum à propoſito etiam noſtro non alienum contigiſſe in eodem Ordine Ciſtercienſi. *Quidam illum Ordinem ingreſſus diu ſanctè vixerat, tandem tamen diabolo tentante in peccatum cecidit, & multis per hoc occaſionem ſcandali dedit. Pro quo, vt in Ordine illo conſuetum eſt, grauiſſimè tribulatus, ad cor tandem cum amariſſima pœnitentia redijt, & ſe ad glorioſā Chriſti Matrem totaliter in lachrymis & precibus convertit. In magno igitur luctu tempore non modico poſitus, tandem die quodam orans raptus in exceſſum mentis glorioſam Virginem vidit, & in brachio eius quaſi lactantem puerulum, ſuper omnem pulchritudinem ſpecioſam. Cumque videret pro ſe Filio Matrē ſupplicantem, inſtabat ipſe à peccato & tribulationibus liberari, & priori gratiæ & vitæ reſtitui. Sed cùm puer quaſi renitens vultum averteret, & Mater è contrà puerum in alteram brachij partem transferret, vt commodiùs vultui eius vultum ſuæ benignitatis ingereret; & ille iterum vultum averteret, & averſum Mater frequentiùs regyraret: tandem poſt miram & piam precum inſtantiam evicit Mater Filium, vt vultum ſuum ſerenum ei oſtenderet, & peccatum illi ad indulgentiam, & ſtatum prioris vitæ ad gratiam condonaret. Quid mirum? Mariæ enim ſpeciali priuilegio conceſſum eſt, vt ſecundùm Prophetam poſſit vtrumque arguere, & manum ponere in ambobus.* Quo quidem exemplo pateſcit Mariam, quantum in ſe eſt, nobis velle oſtendere Filium ſuum benedictum; ſive in hoc exilio ad conſolationem pro remiſſione peccatorum; ſive poſt hoc exilium ad gloriæ fruitionem.

Maria pœnitentibus ſuccurrit.

Iob 9.

L. 2. c. 2.

Canticū Salue Regina prodeſt puerperis, Exēplum.

Illud etiam hìc non eſt ſilentio obvoluendum, quòd hæc Antiphona *Saluè Regina* plurimum virtutis habuiſſe legatur pro pueris ad felicē partum, & maximè illa verba: *Et Ieſum benedictum fructum ventris tui*, cum fide pronuntiata. Quocirca legitur in vita S. Franciſci, quòd cùm mulier de partibus Aretinis eum iam recens defunctum invocaret pro anxietate & doloribus partus, quibus cruciabatur, apparuit ei S. Franciſcus, & rogauit, *an non ſciret Canticum illud Virgineum, Salue Regina?* Cumq; ſe ſcire reſpondiſſet, & illud recitaret; mox vbi illa verba pronuntiauit: *Et Ieſum benedictum fructum ventris tui*, à cruciatu libera filium pulchellum in lucem edidit, fauente *Maria* Virgine & Matre quæ miſericordes oculos in eam convertit, dum fructus ſui benedicti, & myſterij Incarnationis eius, piè per hæc verba memoriam refricauit.

Bonauent in vit. Franc.

Memoria Incarnationis Domini & felicis partus B. Virginis iuuat puerperas.

Non abſimile eſt quod legitur in vita S. Ludovici Bertrandi. Cùm enim nobilis quædam mulier in partu periclitaretur, & timor foret ne non emitteret fœtum viuum, ipſe ſequentem Antiphonam chartæ inſcriptam mulieri tenendam cum accenſo cereo tradidit: Neſciens Mater Virgo virum peperit ſine dolore Saluatorem ſæculorum; ipſum Regem Angelorum ſola Virgo lactabat vbere de cœlo pleno. Itaque puerum feliciter enixa eſt, qui & aqua ſalutari tinctus fuit. Nempè memoria Incarnationis Dominicæ & felicis partus B. Mariæ plurimùm prodeſt puerperis. Notent hoc obſtetrices & Matronæ, ne fortè ad aliquam recurrant in his periculis ſuperſtitionem, ſed ad Ieſum & Mariam; ad Ieſum benedictum, qui eſt Lux vera, potens ſoli lucem dare vitæ & gratiæ; ad Mariam, quæ id facilè poteſt impetrare à Filio. Hinc pia praxis eſt cereos accendere lucentes ad hunc effectum coram Deiparæ imagine, vel potiùs coram Venerabili Sacramento, in quo eſt *Lumen de lumine*, vt alibi iterum diximus. Annulos quoque Matronæ in Italia ſolent ex ebore confectos Peruſium mittere, vt attactu Annuli, quo Mariam Ioſeph deſponſauit, benedicantur, atque hinc felicem partum naneiſci ſolent, ob devotionem erga Virginem, & eius Filium. Scimus etiam multis profuiſſe, *Scapulare benedictum*, magna fide ſuſceptum, & collo impoſitum Puerperis; quia & illud rememorat veſtem mortalitatis, quam benedictus Ieſus Filius Mariæ dignatus eſt pro nobis aſſumere. Felix ergò Puerperis pia memoria Incarnationis Dominicæ, per quam *Verbum Caro factum habitauit in nobis*, vt daret lucem vitæ & gratiæ, *illuminans omnem hominem venientem in hunc Mundum.*

Obſeruetur hoc ab Obſtetricibus.

Hue

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

Exempl.

Huc ſpectat quoque quod in vita B. Mauritij Hungari, ex Regibus Hungariæ genus ducentis, refert Michael Pius *Cùm enim Mater eius prægnans ob diurnam febrim de valetudine deſperaret, apparuit ei Matrona præcellens, veſte candidiſſima, quæ metum omnem abſterſit, aſſerens ipſam filium parituram ſanctitate magis quàm genere illuſtrem. Memor tantùm eſſet hora partus pectus munire, & dicere:* Succurrat tibi felix Chriſti Mater, ex cuius vtero vnigenitus æterni Patris Filius proceſſit. *Addidit, vt Angelicam Salutationem ſæpius proferret. Quænam illa Matrona, tam candida, tam illuſtris, niſi Deipara Maria quæ hanc prolem iam in ſuam recipiebat clientelam? Propterea maxima effulſit ſanctitate miraculis clarus in vita & morte Illud de ipſo fertur planè admirabile. Cùm eius exequias celebraret Lautienſis Pontifex, & Chriſti corpus eleuaret à populo adorandum, omnibus cernentibus, ſanctum illud cadauer ſpectandæ Euchariſtiæ gratia oculos aperuit, quod idem fecit, dum Epiſcopus Calicē eleuaret, tum demum oculos clauſit. Semper Euchariſtiæ deuotiſſimus fuerat, vnde & oleum oſtiatim emendicabat vt perpetuò lucerna ante eam luceret.*

SECT IX.

NOBIS POST HOC EXILIUM OSTENDE

Mundus exilium.

MVlti ſunt qui vix agnoſcunt hunc Mundū ſibi exilium eſſe, ſed in cæcitate degentes, & obſcuratum habentes intellectum, corque ad terrena depreſſum, exilium pro patria diligunt, tenebras pro luce, carcerem pro libertate. At veri filij Dei agnoſcunt ſe etiam filios Adæ, & idipſum experiuntur multis cincti ærumnis, in illis gementes, & flentes; ſed tamen cor firmantes in Domino, & in cælum illud dirigentes, dicunt cum Propheta: *Levaui oculos meos in mōtes, vnde veniet auxilium mihi* Quod auxilium? Vtique auxilium ad ſublevandum miſerias in hoc exilio, ad ſolamen laborum & dolorum, ad progrediendum feliciter, ad exeundum felicius, ad pertingendum feliciſſimè ad patriam & portum ſecurum. Hoc auxilium venit à Domino, qui fecit cælum & terram. *qui cuſtodit introitum & exitum noſtrum ex hoc nūc & uſque in ſæculum* Hoc auxilium venit à Montibus æternis & ſupernis, ad quos levandi ſunt oculi: ſed venit per Mariam, quæ eſt Conſolatrix afflictorum, ſolamen Viatorum, Dux & Lux eorum, donec introducat in locum eis paratum, & oſtendat eis Filium poſt finitum exilium. Viſitat ergo eos frequenter cum Filio ſuo in morbis, & ſanat; viſitat eoſdem cum Filio in vitæ termino, & manum porrigit: viſitat & eos in Purgutorio ſuo tempore, & educit cum lætitia & exultatione. Hæc tria nobis nunc paucis comprobanda ſunt exemplis, ex hiſtoria Sanctorum depromptis.

Pſal. 120

B. V. auxilium.

Sucurrit varius modis.

Primo Impetrat ſuis ſanitatem.

QVantùm ad primum, quia in morbis Maria ſæpe ſuis impetrat ſanitatem per Ieſum benedictum Filium ſuum, ideo in Litanijs invocatur ſub hoc nomine, *Salus infirmorum.* Eius certè opem innumeri ſunt experti, hodieque experiuntur. E multis paucos calebres rememoro.

Oſtenditur exēplo S. Philippi Nerii.

Notum eſt Orbi, quomodo S. Philippus Nerius ob eximiam pietatem in Virginem, ab illa & eius Filio frequenter fuerit viſitatus, Sed ſpecialiter anno 1594: cum deſperatâ eſſet à Medicis ſalute & propè moribundus, ipſa illico ad eum iacentem venit, & ſanitatem reddidit. Quàm vbi conſpexit, nullo fultus adminiculo toto corpore in ſublime eſt elatus, vnius circiter cubiti altitudine ſupra & vltra lectulum, & Virginē clara voce cum lachrymis ſic eſt allocutus: *O chariſſima mihi Mater, itane ad me veniſti, vt his me doloribus liberares? Et quis ſum ego, qui tua præſentia ſim dignus?*

Exemplo B. Fulberti Carnotenſis Epiſcopi.

Notum eſt & de B. Fulberto Carnotenſi Epiſcopo, inſigni Deiparæ cultore, quomodò cum igne ſacro correpta eſſet lingua eius, ita vt totus arderet, nocte quadam apparuerit ei nobilis Matrona, à qua monebatur os aperire. Quod cum feciſſet, mox ex ſacris ſuis vberibus lac expreſſit in os eius, quo ita refrigerata eſt lingua, vt omnem extinxerit ardorem, & perfectæ ſanitati eum reſtituerit Ne autem illuſio eſſe putaretur, manſerunt aliquot guttæ in genu Fulberti, quas ſudario diligenter collegit, hodieque in theſauro Eccleſiæ Carnotenſis adſervantur magna veneratione. Non alia autem fuit Matrona, quàm Virgo Deipara, cui Templum flammis abſumptum magna ſollicitudine reedificarat, cui & librum laude ipſius refertum piè dedicarat.

Item alterius Epiſcopi. Calend. Virg. 2. Feb.

Refertur & in Prato ſpirituali de quodam pio Epiſcopo ſub Feſtum Purificationis ægrotante, & Virginem obnixe rogante pro ſanitate, ad hoc vt tam ſolemni Feſto Officium celebraret. Tandem ſub tempus Proceſſionis Choro canente Antiphonam: *Adorna thalamum tuum Sion*, viſa eſt ab Epiſcopo proceſſio multarum Virginum candidata, inter quas eminebat vna geſtans infantem in vlnis. Duæ autem ex illis accedentes ad caput ægri, Angelica voce cecinere dictam Antiphonam, & cum perveniſſent ad verba iſta: *Suſcipe Chriſtum Regem, amplectere Mariam cæleſtem Portam*, Ipſa Filium depoſuit in dexteram eius, & ſiniſtro eius brachia inniti viſa eſt. Præcepitque vt ſanus ſurgeret, & Officium Dei perageret ad laudem Filij, ac plebi enarraret viſionem. Surrexit, & ſtupentibus omnibus Officium peregit, & pro Concione vniverſa hæc promulgavit. Ac non multò poſt emigravit ad Deum, Ieſu & Mariæ caſtis amplexibus poſt hoc exilium fruiturus.

Conſolatur cum filio S. Catharinam de Bononia in morbo vi- eius

S. Catharina de Bononia Ord. Clariſſarum aliquando gravi ægritudine afflicta vidit Chriſtum in ſuo Throno ſedentem, ac Deiparam cum SS. Laurentio & Vincentio, vnà cum innumeris Angelis, & quemdam in conſpectu Chriſti Regis fidibus verba illa canētē: *Et gloria eius in te videbitur.* Vidit etiam Ieſum dextrâ ſuâ apprehendentem ipſam, & dicentem: *Audi filia diligenter concentum Vide & percipe quid eſt: Et gloria eius in te videbitur.* Sic tam